

[Socialministeren]

revisionen af loven. For det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at vi havde en forventning om, at udvalgsarbejdet kunne være blevet færdigt til 1. december, men først er blevet det her 1. marts.

Det har noget at gøre med, at man også hen ad vejen har prøvet på at lave så godt et arbejde som muligt, hvor det jo ikke bare drejer sig om udlæggelsen af den sidste del af pensionerne, de såkaldte mellemste og højeste, men også har været inde at se på noget af revalideringsdelen.

Nu er udvalgsarbejdet færdigt, og det er rigtigt, at nu ligger der en rapport på bordet, som jeg tror der kan komme et godt lovforslag ud af. Nu må vi arbejde med det i sommer.

Det er begrundelsen for, at vi har måttet udsætte det, og det må vi så se at få forholdsvis hurtigt færdigt i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af lovforslag nr. L 239:

Forslag til lov om folkeskolen.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 26/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pernille Forchhammer (S):**

Dette lovforslag er jo et omfattende forslag, og jeg vil ikke gå i detaljer med de mange småændringer, der i forslaget lægges op til, men i stedet for koncentrere mig om Socialdemokra-

tiets overordnede politiske reaktion på lovforslaget. Så må vi i udvalget klarlægge rækkevidden af de politiske og administrative konsekvenser af resten.

Vi har haft store forventninger til dette lovforslag, for under de to tidligere debatter om fremtidens folkeskole her i Tinget har ministeren konstant erklæret sig enig med os i vores ønsker til en ny folkeskolereform og har lovet, at det kommende lovforslag ville imødekomme vores ønsker.

Hvis ministeren mener, at dette forslag imødekommer vores ønsker om f.eks. anden evaluering, bredere fagområder, international og teknologisk dimension og undervisning, så er jeg glad for, at lovforslaget kun er en prøveballon, og at vi får chancen igen til oktober med et nyt forslag udarbejdet på baggrund af forårets og sommerens drøftelser. For det er klart, at ministeren ikke har lyttet til de signaler, Socialdemokratiet er kommet med.

Når vi i Socialdemokratiet siger, at vi ønsker en anden intern evaluering, så mener vi en evaluering, der er en naturlig del af undervisningen, skaber dialog om undervisningen, sørger for at vurdere elevernes færdigheder bredere, så f.eks. fantasi, kreativitet, overblik og samarbejde også vurderes – en evaluering, der vejleder og udvikler den enkelte elev fra det udgangspunkt, eleven har, mod det fælles mål for undervisningen. Vi mener ikke vejledende opgaver og standpunktskarakterer.

Når vi ønsker en forenkling af prøverne, mener vi ikke indførelsen af vistnok 6 prøver i f.eks. tysk. Vi mener prøver, der giver eleven mulighed for at vise sine færdigheder i en sammenhæng og helhed. Hvordan struktureres en opgave? Hvordan løses den? Hvordan præsenteres den?

Eleverne er hele mennesker, som lever i en hel verden. Det skal skolen forstå at bruge i undervisningen, hvis eleverne skal have det fulde udbytte af undervisningen.

Når vi siger undervisningsdifferentiering, så mener vi ikke differentiering af eleverne i to undervisningsmål eller to niveauer, som det foreslås i lovforslaget. Vi mener, at lærerne skal blive bedre til at lave en undervisning med bredere og flere udfordringer i. Opgaver, der ikke kun kan løses på én måde, sådan at elevernes selvstændige kvalifikationer kan komme frem og blive brugt i undervisningen.